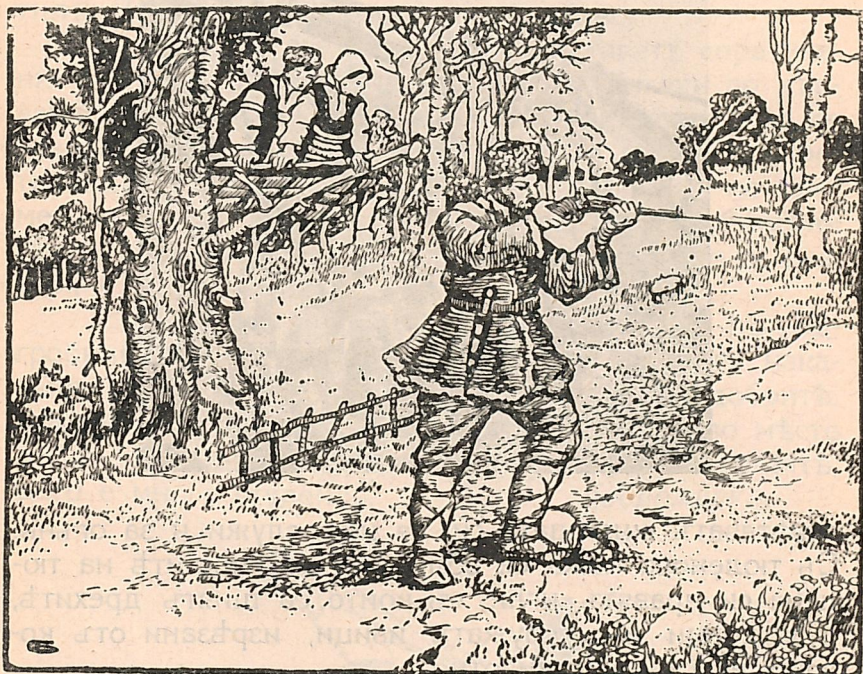

Тичаше и то следъ тѣхъ, но скоро изостана назадъ. Татко го настигна, прегърна го и съ всичка сила се затече къмъ насъ, като стискаше зурличката му да не квичи. Но другитѣ чуха преди това писъка му и се спустнаха на задъ.

Глигантъ грухтѣше страховито и летѣше като стрела. Четината на гърба му бѣ щръкнала. Отъ устата му падаха кълба пяна. Ние треперѣхме за татко. Той едва успѣ да се изкачи по стълбата, като взе съ себе си прасенцето и пушката. Глиганя пристигна като хала. Той захапа стълбата и я смъкна, следъ което съ голѣма яростъ почна да дълбае кората на бука. Пристигна и свинята съ прасенцата. Силно разтревожена, тя захапа стълбата и я повлече. Ние бѣхме на безопасно мѣсто и гледахме спокойно. Но, ако се случехме на земята, сигурно щѣхме да бждемъ разкъсани отъ разсвирепѣлитѣ животни. Татко ми каза, че даже вълка се боялъ отъ дивата свиня и не се решавалъ да я напада открито. Можалъ да я надвие само, ако ненадейно се хвърли върху нея и я одуши.

Азъ взехъ прасенцето, а татко прегледа и нагласи пушката. Глиганя продължаваше да дълбае съ жоби стеблото на бука, като къртѣше отъ него голѣми трески.

Разнесе се гръмъ. Ехото отъ него се поде отъ планината. Чу се силно изквичване. Когато се дигна дима отъ гърмежа, ние видѣхме дивитѣ свини да бѣгатъ като глигана оставяше кървави следи.

— Раненъ е, каза татко. Кръвта му скоро ще изтече и азъ ще го настигна. Той бързо слезе отъ дървото, взе си пушката и тръгна по кървавата диря.

Хр. Спасовски.